

רבי ישמעאל אומר: אין מדליקין בעטרון, מפני כבוד השבת.

שאלה: מאי טעמא?

תשובה: אמר רבא: מתוך שריחו רע, גזרה שמא יניחנה ויצא.

קושי: אמר ליה אביי: ויצא!

תירוץ: אמר ליה, שאני אומר: הדלקת נר בשבת - חובה, דאמר רב נחמן בר רב זבדא, ואמרי לה אמר רב נחמן בר רבא אמר רב: הדלקת נר בשבת - חובה, רחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית - רשות, ואני אומר: מצוה (רחיצת ידים ורגלים).

שאלה על רחיצת ידים ורגלים: מאי מצוה?

תשובה: דאמר רב יהודה אמר רב: כך היה מנהגו של רבי יהודה בר אלעאי, ערב שבת מביאים לו עריבה מלאה חמין, ורוחץ פניו ידיו ורגליו, ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין, ודומה למלאך ה' צבאות, והיו תלמידיו מחבין ממנו כנפי כסותן, אמר להן: בני, לא כך שניתי לכם, סדין בציצית. בית שמאי פוטרין ובית הלל מחייבין. והלכה כדברי בית הלל! ואינהו סברי - גזירה משום כסות לילה.

דרשה מפסוק בקשר לחשיבותה של הדלקת נרות: (איכה ג') **ותזננו משאום עפשי שיתי טופה.** מאי

ותזננו משאום עפשי? אמר רבי אבהו: זו הדלקת נר בשבת.

שיתי טופה

רבי אבא אמר: זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לתלמידי חכמים	רבי יצחק נפחא אמר: זו מטה נאה וכלים נאים שעליה	[רבי יוחנן אמר] זו רחיצת ידים ורגלים בחמין	אמר רבי ירמיה: זו בית המרחץ
---	--	--	-----------------------------

תנו רבנן: איזה עשיר?

כל שיש לו נחת רוח בעשרו, דברי רבי מאיר.

רבי טרפון אומר: כל שיש לו מאה כרמים ומאה שדות, ומאה עבדים שעובדין בהן.

רבי עקיבא אומר: כל שיש לו אשה נאה במעשים.

רבי יוסי אומר: כל שיש לו בית הכסא סמוך לשולחנו.

תניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר: אין מדליקין בצרי.

שאלה: מאי טעמא?

תשובה: אמר רבה: מתוך שריחו נודף, גזרה שמא יסתפק ממנו.

קושי: אמר ליה אביי: לימא מר: מפני שהוא עף!

תירוץ: חדא ועוד קאמר, חדא - מפני שהוא עף, ועוד: גזירה שמא יסתפק ממנו.

